

Gymnázium – Gimnázium, Námestie padlých hrdinov 2, Fiľakovo 986 15, Szlovákia
Gymnázium – Gimnázium, Hősök tere 2, Fülek 986 15, Szlovákia

szerző neve: Gáspár András

kora: 14

Lyukas Moszkvics

(elbeszélés)

Augusztus volt. A Moszkvics egy döccenéssel megállt a kassai gépgyár előtt. János kiszállt az autóból és felnézett a mindig füstölgő gyárkéményre, amely most üresen ásított a délutáni égboltba.

- Tankok az úton meg most még ez is - csóválta a fejét s beleszagolt a levegőbe amely nem mondott semmit.

- Mindjárt jövök, Kati-szólta a menyasszonyának, aki az anyósülésen ült.

- Adj' Isten Jani! - szólt ki a portásbódéból az ügyeletes.

- Szervusz István! - köszönt János, s felé intett. - Miért nem füstöl a kémény?

- Ma senki nem jött dolgozni - mondta és meggyújtott egy cigarettát- hisz tudod, a ruszlik...

- Azért benézek.

- Hát nézz - dörmogte s a füstöt kifújva kinyitotta az ajtót.

Bent csend uralkodott és ennek a csendnek gépszírszaga volt. János nyikorgó bakancsának hangja úgy szállt a teremben, mint egy olajozatlan zsanér keserves siránkozása.

Ekkor János hangokat hallott. Kintről, nagyon távolról szamopálpogás és emberi kiáltások halladszódtak. János kisietett a gyárból és Istvánhoz szólt:

- Mi ez?

- Félórája hagyták abba most úgy tűnik megint kezdik.

- Mit?

- A kassiak nem bírnak lenyugodni. Dobálják az oroszokat téglával, kővel. Az oroszok meg lőnek.

- Hogy mit csinálnak?

- Lőnek. Már négy halott van. Az előbb volt itt a Pali, ő mon...

Ekkor füttyülő hang hallatszott majd ércpengés és sikoltás. János megpördült a tengelye körül. A Moszkvicsot egy fáradt golyó találta el. Csinos kis lyuk tátongott a motorháztetőn. Bele se mert gondolni, hogy mi történik ha csak egy méterrel is odébb esik a golyó.

- Gyerünk innen -kiáltotta Kati.

- Siessetek-szólt István és behúzta a bódéajtót.

János bepattant az autóba és begyújtotta. A szovjet gyártmány gond nélkül beindult.

- Úgy tűnik nem érintette a motort a lövedék -mondta és gázt adott.

- Még be kell mennünk a városba -Kati hangja aggodalmasan csengett.

- Nem lehetne máskor leadni az árut?

- Most kell!

- Akkor gyerünk de el kell kerülnünk a főbb utakat -mondta János és megfordult az autóval.

A nagy háztömbök között kanyarogva haladtak a csehszlovák nagyvárosban. Még mindig hallották a lövéseket amelyek hangjába most már tankzúgás is vegyült. A Domonkos térre érve megálltak. János kiszállt és felnyitotta a csomagtartót melyben liszt, tojás és margarin lapult. Ekkor azonban a tér bal oldala felől orosz kiáltások hallatszódtak és canadyk százai csapódtak a földhöz egyszerre. A szovjetek elkezdtek bevonulni a térre. János lecsapta a csomagtartó ajtaját, bepattant autójába és amilyen gyorsan csak tudott elhajtott.

- Majd leadjuk -szólt idegesen -most úgy sincs aki átvinné.

- Most hova megyünk? -kérdezte Kati. Hangjában félelem csengett.

- Pányba. Oda talán nem mennek a szovjetek. De nem mehetünk a főúton -mondotta János és éles kanyarral letért egy földútra. Hosszú órák alatt tették meg az amúgy félórás utat. Apró falvakon keresztül vezetett útjuk, olyan utakon ahol már nagyon régen nem jártak. Pányba érkezve megálltak Kati szülőháza előtt.

- Kati -suttogta halkán János és megölelte menyasszonyát -felőlem aztán bevonulhat a teljes szovjet hadsereg szombaton úgyis elveszlek.

- Tudom János, tudom -mondta Kati és lehunyta a szemét János ölelésében.

Gáspár András

Balázs Jenő elbeszélése nyomán